

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Decisio CI. De Sepultura Infantium sine Baptismo extinctorum, uti &
Hæreticorum in Cœmeterio Catholico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

immiscendo. Gail, in contrarium allegatus, requirit acceptationem expressam, vel *quipollentem*, qualis etiam est tacita: ergo potius admittit sufficere acceptationem etiam tacitam. Adde, quod non desint, qui

universaliter & semper tacitam paternæ voluntatis approbationem pro sufficiente ad acceptationem oneris agnoscunt.

TITULUS XXVIII.

De Sepulturis.

DECISIO CL

De Sepultura infantium sine baptismo extinctorum, uti & Hæreticorum in Cæmeterio Catholico.

SPECIES FACTI.

IN quadam parochia rurali infantes absque baptismo extincti ab antiquo, & probabiliter ab immemoriali tempore, sepeliri

consueverunt in communi cæmeterio, non tamen promiscuè cum infantibus baptizatis, & adultis Catholicis, sed in angulo, licet non sep-

R 2

pa-

parato per murum, vel sepem, vel alios limites, saltem de quibus constet, à reliquo cæmeterio. Parochi antecessores, licet fuerint viri docti & probi, nullum videntur habuisse scrupulum propterea, bene tamen Parochus modernus, qui insuper à suis Parochianis percepit, ab immediato Antecessore in præfato cæmeterio sepultum fuisse hæreticum Lutheranum, Officium bellicum, qui in nupero bello Bavarico, ubi cohortes militares, plerumque ex hæreticis constat, diu morabantur in Bavaria, cæmque ferè totam saltem successivè inundabant, in hac parochia mortuus est, ita urgente, & graves minas intentante

Colonello hæretico adversus Parochum, nî defunctum commilitonem in cæmeterio Parochiali permitteret sepeliri. Parochus igitur modernus ob utrumque sollicitus

Quærit 1. an totum cæmeterium per sepulturam infantium non baptizatorum fuerit pollutum: & deinceps eosdem in eodem sepelire liceat?

Quærit 2. An cæmeterium fuerit pollutum per sepulturam hæretici: an licitè illis in circumstantiis sepeliri in illo poterit: & an exhumari corpus debeat?

QUÆSTIO I.

An totum cæmeterium per sepulturam infantium non baptizatorum fuerit pollutum, ut reconciliatione indigeat? Item an deinceps eosdem in eodem sepelire liceat?

Quod spectat ad priorem questionis partem, purabat Parochus, pollutum fuisse, quia legerat, per sepulturam hominis infi-

delis (h. e. non baptizati) Ecclesiam, vel cæmeterium pollui, ita ut, antequam reconcilietur, nefas sit indelem ibidem sepelire. can. 27. c. 28.

28. diff. 1. de consecr. sed infans ante baptismum susceptum mortuus reputatur inter infideles, utpote nunquam baptizatus: ergo.

At verò mihi longè probabilius est, cæmeterium per sepulturam infantis Christianorum parentum non baptizati non pollui. Ita sentiunt Ugolinus de potest. Episc. c. 29. §. 1. Pax Jordanus de re sacr. l. 5. tit. 12. n. 121. P. Engel iur. de consecr. Eccl. §. 2. n. 4. contra Palao, Vincent, Petr. & Zæsum eod. n. 13. Ratio est, quia de hoc casu non reperitur statuta in SS. Canonibus pollutio; quia can. 27. & can. 28. cit. nomine in fidelium intelliguntur Paganis, ut patet legenti: alius autem textus, qui de infantibus Christianorum non baptizatis idem statueret, non existat: ergo. Nam Jusodium & pænale, quale continetur in cit. can. extendi non debet. præsertim ad personas, in quibus non reperitur ratio prohibitionis pænalis; siquidem per infideles, qui prohibentur sepeliri in loco sacro sub pænâ pollutionis cæmeterij vel Ecclesiæ, propriè intelliguntur illi, qui, præterquam quòd baptizati non sint, profitentur fidem à Christiana alienam, Christoque adversantur saltem in parentibus: sed tales utique non sunt infantes Christianorum parentum, utpote ab his jam destinati ad baptismum, eorumque fidem & personam repræsentant. Confirmatur: si dicti duo canones exaudiri deberent etiam de infantibus Chri-

stianorum ante baptismum decedentibus, deberent jam sepulti in loco benedicto iterum exhumari; id enim ibidem præcipitur de infidelibus in loco sacro vel benedicto sepultis: sed hoc, quod scio, nullus adhuc ausus est asserere: ergo dicti canones non sunt exaudiendi de infantibus Christianorum. Et hæc mea resolutio procedit, etsi tales infantes promiscuè cum reliquis fidelibus sepelirentur, vel sepulti fuissent in cæmeterio Catholico. Longè proin minus periculi pollutionis inductæ datur in hoc casu, in quo dicitur, eos non promiscuè cum reliquis fidelibus fuisse sepeliri solitos, sed in quodam angulo, saltem moraliter & in communi æstimatione, quæ muro vel alteri limiti physicè interposito æquivalere potest, separato à reliquo cæmeterio, in quo cæteri fideles sepeliebantur.

Quoad alteram quæstionis partem quamvis suadeam, ut vel locus cæmeterio vicinus (prout in plerisque locis moris est) designetur pro sepultura talium infantium, vel ut iste angulus constructo & interiecto tenui muro vel sepe separatur à reliquo cæmeterio; si tamen neutrum ex his commodè fieri posset, nollem peccati arguere Parochum, si antiquo more pergeret; partim quia credibile est olim, & initio constituti cæmeterij, dictum angulum per interiectos limites fuisse seiunctum, qui successu vel injuriâ temporis fuerunt remoti, aut ter-

râ consepulti: vel quia sufficit se-
paratio moralis in communi per-
suasione consistens: vel quia usui ac
consuetudini Ecclesiæ (nam ex tali
usu potius, quam ex lege Ecclesiasti-
ca prohibitiva, infantes Christiano-
rum excluduntur à cæmeterio com-
muni) in hoc loco per tantum tem-
poris spatium derogatum est per

usum contrarium, & per præscrip-
tionem: ferè sicut, juxta omnes,
infantes Christianorum, in utero
Matris extincti, cum Matre pariter
extincta licitè sepeliuntur in loco
benedicto ob communem usum, &
carentiam Legis prohi-
bentis.

QUÆSTIO II.

*An Cœmeterium fuerit pollutum per sepultu-
ram Hæretici: an Hæreticus in illo pro illis
circumstantijs licitè sepeliri potuerit: &
an rursus exhumari de-
beat?*

AD 1. partem & negativè. Ra-
tio est 1. quia nullum exstat
Jus pollutionem statuens; nam
cann. 27. 28. cit. loquuntur de *infi-
delibus*, quorum nomine non ve-
niunt in stricto sensu hæretici, sed
non baptizati, uti Judæi & Pagani; &
quamvis in c. 13. §. *credentes de Hæ-
ret.* distriktè prohibeatur hæreticos
tradere sepulturæ in loco benedicto,
tamen nihil ibi legitur de pollutione
loci benedicti, ut reconciliatione
egeat. Ratio est 2. quia pro illis cir-
cumstantijs etiam licitè fuit sepul-

tus ille hæreticus, uti dicam ad par-
tem quæstionis alteram: ergo, cum
pœna non habeat locum, ubi delictum
vel culpa non est, pollutio quo-
que tanquam pœna, vel saltem ha-
bens rationem pœnæ, non est ad-
struenda. Et hinc ratio est 3. quia
nemo dicit, locum sepulturæ Eccle-
siasticæ pollui per illationem cada-
veris hominis hæretici in illis locis,
ubi hæretici ita Catholicis immixti
vivunt, ut in eodem cum Catholicis
cœmeterio sepeliantur, vel etiam in
Ecclesijs, quas cum Catholicis ha-
bent

bent communes, aut inferuntur sepulchris suorum Majorum, à quibus defecerunt &c. quia nimirum in his casibus licite sepeliuntur hæretici in loco sacro vel benedicto, nempe aut vi consuetudinis, aut vi conniventia Ecclesiæ.

Objicies, Excommunicati ita à sepultura sacra excluduntur, ut locus, ubi sepeliuntur, habeatur pro polluto. *c. 7. de consecrat. Eccl.* sed hæretici omnes sunt excommunicati. *c. 13. cit. &c.* si post eorum mortem primùm innotuerit fuisse hæreticos, adhuc excommunicandi sunt. *can. fin. caus. 24. q. 2. ergo. 4. dist. 11. excommunicati non tolerati, quales ante Bullam Martini V. quæ incipit Ad exortenda, fuerunt omnes. c. 11. excommunicati tolerati. N. Ma.* Et quamvis ego in meo *Candidato tit. de sepulturis* negem, excommunicatos etiam toleratos licite sepeliri in loco sacro, non tamē dico, per eorum sepulturam pollui locum. Pariter *dist. Min.* Sed hæretici omnes sunt excommunicati, in Germania tamen tolerati. *c. Min. non tolerati. N. Min. & Conf.* Adde, quod hæretici materiales, cujusmodi in Germania sunt meo iudicio plurimi, & ferè major pars, & non male in dubio tales esse præsumuntur, ne quidem sint excommunicati, etiam tolerati tantum.

Ad 2. partem r. affirmativè. Probatum solidè sic: Leges Ecclesia-

sticæ juxta communem ferè omnium DD. non obligant cum valde gravi incommodo; quia Leges debent esse moraliter possibiles & observabiles; sed Leges, prohibentes sepeliri hæreticos in loco sacro vel benedicto, sunt merè Ecclesiasticæ; alias enim nec in locis, ubi cœmeteria & Ecclesiæ sunt communes hæreticis & Catholicis, tolerari posset usus & mos sepeliendi hæreticos in loco sacro vel benedicto; ac insuper gravi incommodum, ut suppono, imminerebat Parocho hæreticum ad cœmeterium Catholicum non admittenti ex minis colonelli & ducis exercitûs majorem partem hæretici, dominatum tunc in Bavaria exercentis: ergo. *Confirmatur.* Teste P. Engel Cæsar & Status Catholici, interveniente Potestate Ecclesiastica, in penultimo bello Turcico Hæreticis, aliàs negaturis suppetias, promissere per pactum honorem sepulturæ in cœmeterijs Catholicorum, si contingeret eos obire in loco, ubi Hæretici non habent cœmeterium: sed nemo hoc pactum & factum improbayit tanquam illicitum, quod fuit in initum & exercitum contra Ecclesiasticas Leges ex metu gravis incommodi: ergo nec illicitum dici debet factum Parocho, ob minas graves & gravis incommodi periculum admittentis hæreticum ad locum sepulturæ Catholicorum; quia, sicut Hæretici à Cæfare & Statibus Imperi non petierunt

tierunt hanc sepulturam in contemptum loci sacri vel benedicti (quod fuisset contra Jus Naturale & Divinum, & propterea id concedi non potuisset) sed tanquam honorem politicum & humanum, ita nec iste colonellus in contemptum loci sacri vel benedicti suum Officialem bellicum ibidem sepeliri petijisse præsumendus est, sed spectasse hanc sepulturam præcise ut honorem politicum. *Obijcies.* In c. 5. de his, quæ vi. dicitur: *metum quidem extenuare culpam, eam tamen non prorsus excludere; cum pro nullo metu debeat quis peccatum mortale committere*; ergo hunc Parochum non penitus excusavit à peccato mortali metus, ne grave subeat incommodum ex negata sepultura Hæretici in suo cœmeterio. *æ.* in d. c. 5. est sermo de communicatione in crimine, propter quod alter fuit excommunicatus, quæ communicatio erat contra Jus Naturale ac Divinum, partim quia erat communicatio in delicto, quod Jure Naturali erat prohibitum, partim quia cedebat in Potestatis Ecclesiasticæ contemptum & vilipensionem, quod permittere est contra Jus Naturale & Divinum. Atqui admissio hæretici ad sepulturam Catholicorum ex metu gravis incommodi nec per se est contra Jus Naturale & Divi-

num, nec ex accidenti, quia minime Colonelli non tendebant in contemptum loci benedicti, neque in vilipensionem potestatis aut benedictionis Ecclesiasticæ, sed præcise ad honestam coram mundo sepulturam.

Ad 3. partem *æ.* cum distinctione. Vel ossa huius hæretici, qui cluso metu debuerat excludi à cœmeterio Catholico, ab aliorum, nempe Catholicorum, ossibus & corporibus discerni adhuc facile possunt, vel non. Si prius, exhumari seu extumulari debent, quia in c. sacris 12. h. 2. generaliter de omni casu, quo aliquem sepeliri contingit in loco sacro vel benedicto, qui secundum Leges Ecclesiasticas fuisset excludendus, pronuntiatur: *exhumari debent, & procul ab Ecclesiastica sepultura jactari, h. c. abijci*; modò ex tali exhumatione non aliunde immineat grave incommodum, quod, sicut potuit sufficere ad humandum, ita ad non exhumandum poterit sufficere hæreticum. Fors omne incommodum declinari possit, si exhumatio clam & in summo silentio fieret. Si posterius, relinquenda sunt in loco ubi sunt, ne contingat vexari cadavera fidelium.

c. 12. cii.